

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bavariae Sanctae Volvmen ...

Rader, Matthäus

Monachii, M.DC.XXIV.

B. Stilla Virgo Schirensis Familiæ, Comitvm Ex Babone Avt Comitvm
Fortasse A Stilla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79699)

B. STILLA

VIRGO SCHIRENSIS FAMILIÆ, COMITVM EX
BABONE AVT COMITVM FORTASSE

A STILLA.

Sub ann. circiter.
C10. CXL.
Iacob, Gretser. in SS.
Eyst. estensibm.
Hundius in Stemm.
Auentinus.
Volf, Lazius.

STILLA in Eystadiani pontificis prouincia, quæ olim pars Boiariæ fuit, religiosissima virgo, vixit in arce paterna haud procul ciuitate Abenbergæ in Norico sita. Nomen ab silentio (rarâ sanè virtute in fæmina) accepisse Stillam existimant, quod *Still* patria voce silentium valeat: nisi (quod mihi vero proximum apparet) è marchionum & Comitum Austriæ à Stilla & Hefft originem traxit. Cæterum, vt Gretserus tradit, patrem habuit zelchum, auum VVolframum II, proauum VVolframum I, abauum Babonem II, atauum Babonem I, tritauium Bertoldum regulum Boiariæ Schirensensem, cui pater fuit Arnulphus Schiræ conditor, auus Arnulphus Dux Boiariæ, proauus Luitpoldus caput generis Principum hodie Boiariæ potentium: adeò Principum fatu edita Stilla virgo, cui abauus ille πολύπαις (si vera recentiorum narratio) Babo quadraginta liberorum sobole felix, duobus & triginta maribus, octo virginibus, de quibus copiose Hundius in Stemm. Boiorum. Proauum VVolframum Babonis II, filium Henricus S. Imperator dynastia Abenspergenfi in Norico donauit. Zelcho patri filij fuere Rapato & Conradus, qui *fontem Salutis* cœnobium nobilissimum Heilbrum condiderunt. Sororis tamen Stillæ memoria præterita ab genealogographis, qui sexum muliebre plerunque tacent, nisi cum hanc illamue nuptum datam narrant. Sed neque Zelchi fit mentio in Babonis & VVolframi stirpe. Gretserus ex Eystadianis chartis illum eruit. Auentinus & Hundius tacent. Lazius in Austriæ Marcha orientali marchiones & Comites à Stilla memorat, & fieri potest S. Stillam ab illis ortam. Porro, inquit, Engelrico, de quo diximus, vigesimus quartus marchio successit Hemo à Stilla, qui regiam in Medlico legitur tenuisse, prescriptus ab Ottone III. imperatore posterius, à cuius posteritate Comites nimirum de Stilla & Hefft defluerunt: in qua circa annum Domini C10. CXX. Ulrichus Patauiensis præsul Herzogburgense cœnobium in Austria exorsus est, Reinbertus itidem Patauiensis episcopus anno 1142. templum S. Stephan

Laz. p. 2. fac. 2. fin.

phani Viennæ consecrauit, & Vdiscaus Comes Seyterstetenſem abbatiam in ſi-
nibus utriusque Austria condere cepit, anno 612. CLX. tempora ſanè con-
ueniunt cum Stilla.

Sed ad Stillam redeamus, quæ non minus virtutibus quàm
generis ſplendore claruit, ornamento nempe longius petito,
quòd ſua quemque virtus maximè clarum reddat. Stilla cum
templum poſuiſſet, cœnobium molienti Parcæ manus injecere.

Cumque ſunus ducere, inquit Gretſerus, tentarent Heilsbrunnum, ubi fra-
tres requieſcebant, nulla ratione id loco moueri potuit. Iunctis ergo curru equis;
liberos abire ſiuerunt, ſine vllò auriga aut rectore. At illi ſacrum onus vltro
deportarunt ad templum quod ipſa extruxerat, & in quo tumbam ſibi elegerat,
nec ſine celeſti approbatione; nam cum quadam die B. Stilla ex arce paterna chi-
rothecam ſuam deieciſſet, hoc adiuncto: Ibi ſepeliar ubi hæc chirotheca inuenta
fuerit; non alibi quàm in templo abſ ſe condito, reperta eſt; & eo quidem loco,
quem pro ſepulchro occupat. Stetit templum ſolum uſque ad annum Chriſti
CIC. CCC. LXXXII, quo tempore Vſilhelmus Episcopus Eſſetenſis cœnobium
ſanctimonialium adijcere cepit, accitis virginibus ex Maria Lapide juxta Eſ-
ſadium, quæ religioſæ vitæ fundamenta ponerent; quod monaſterium
poſtea & frequentia & pietate admodum floruit, ita ut præcipui patricij
Norimbergenſes huc ſuas filias Deo ſeruituras miſſarent. Porro ad tu-
mulum ſanctæ Stillæ ſtatim quamvis nondum excitato monaſterio concur-
ſus fieri cepit à vicinis Norimbergenſibus, Weiſſenburgenſibus, Anſpachen-
ſibus, & ab alijs qui beneficia meritis B. Stillæ impetrata teſtabantur donarijs vo-
tuiſque tabellis, prout olim quoque ad ſepulchra martyrum, fieri conſuevit. Cu-
ius conſuetudinis locuples teſtis eſt Theodoretus, qui ſermon. VIII. de curandis
Græcanicis affectionibus ita ſcribit, Piè verò fideliterque precatos ea maximè
conſequi quæ deſiderant, teſtantur illa, quæ votorum rei dona perſoluunt; ma-
niſeſta nimirum adeptæ ſanitatis indicia: nam alij quidem oculorum, alij vo-
ro pedum, alij porro manuum ſimulacra ſuſpendunt, ex argento auroræ con-
texta: gratiſſimè namque accipit eorum dominus qualiacunque ſint dona, nec
exigua nec vilia dedignatur, quippe quæ proferentis facultate metitur. Hæc
itaque omnibus ſpectaculo exporrecta, teſtantur morborum depulſionem, cuius
ipſa certiſſima ſigna ſunt à ſanitate conſecutis allata. Hæc Theodoretus: quo-
rum ſimilia olim ad ſepulchrum S. Stillæ videre licuit, imò & hodie licet: neque
enim celeſtis illius benignitatis ſons exaruit. Vidi & legi germanicè conſcripta
quinquaginta quinque maniſeſta ſanè & euidentia miracula beatæ Stillæ ſuf-
fragatione perpetrata; nam cæcis viſus eſt redditus, claudis inceſſus, ſurdis
auditus, peſtilentia depulſa, capitis dolores ſedati, ſemimortui à limine
mortis reuocati, & plura alia ſupra naturæ vires geſta, quæ inſignem hanc
Abenbergenſem Comitiffam Chriſto ſponſo ſuo chariſſimam & gratiſſimam eſſe

Gretſ. p. 322.

perspicue ostendunt. Miraculorum multitudine & magnitudine permoti
Gundakarus II. hoc nomine Episcopus Eystettensis altare in memoriam B. Stilla
erexisse fertur. Sed ratio temporis obstat; nam Gundakarus diem supremum
obijt anno, Christi ctd. lxxv. quo anno B. Stilla forte nondum nata, certe
necdum nota erat. Alius ergo huius altaris conditor querendus erit.

Nec plura dicenda suppetunt de B. Stilla. Hæc

Gretserus.

B. CON.